

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1781/2006 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 15 listopada 2006 r.
w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym
(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepływ brudnych pieniędzy w przekazach pieniężnych może szkodzić stabilności i wiarygodności sektora finansowego oraz stanowić zagrożenie dla rynku wewnętrznego. Terroryzm wstrząsa podwalinami naszego społeczeństwa. Działania przestępców i ich współników podejmowane bądź w celu ukrycia pochodzenia korzyści z przestępstwa, bądź przekazania pieniędzy na cele terrorystyczne mogą stanowić poważne zagrożenie dla solidności, uczciwości i stabilności systemu przekazów pieniężnych oraz dla zaufania do całego systemu finansowego.
- (2) Jeśli na poziomie Wspólnoty nie zostaną przyjęte określone środki koordynujące, osoby zajmujące się praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu mogą próbować wykorzystywać swobodę przepływu kapitału, która stanowi część zintegrowanego obszaru finansowego, aby ułatwić sobie prowadzenie działalności przestępczej. Z uwagi na skalę, działanie Wspólnoty powinno zapewnić jednolitą transpozycję zalecenia specjalnego VII o przekazach pieniężnych (zwanego dalej ZS VII) Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (zwanej dalej FATF), utworzonej na szczycie G7 w Paryżu w 1989 r. w obrębie całej Unii Europejskiej, a w szczególności zapobiec dyskryminacji pomiędzy płatnościami krajowymi w danym państwie członkowskim a płatnościami transgranicznymi pomiędzy państwami członkowskimi. Nieskoordynowane działanie z zakresu transgranicznych

przekazów pieniężnych, podejmowane przez państwa członkowskie na własną rękę, mogłoby mieć znaczący wpływ na sprawne funkcjonowanie systemów płatniczych na szczeblu UE i w związku z tym wyrządzić szkodę wewnętrznemu rynkowi usług finansowych.

- (3) W obliczu ataków terrorystycznych w Stanach Zjednoczonych z dnia 11 września 2001 r. Rada Europejska na nadzwyczajnym szczycie w dniu 21 września 2001 r. podtrzymała stanowisko, że walka z terroryzmem stanowi kluczowy cel Unii Europejskiej. Rada Europejska zatwierdziła plan działania dotyczący wzmocnionej współpracy policyjnej i sądowej, tworzący międzynarodowe instrumenty prawne do zwalczania terroryzmu, zapobiegający finansowaniu terrorystów, zwiększający bezpieczeństwo w powietrzu i spójność pomiędzy wszystkimi właściwymi politykami. Rada Europejska dokonała przeglądu planu działania w następstwie ataków terrorystycznych z dnia 11 marca 2004 r. w Madrycie, który obecnie w szczególności zajmuje się potrzebą zapewnienia, by ramy prawne stworzone przez Wspólnotę dla potrzeb zwalczania terroryzmu i poprawy współpracy sądowej były dostosowane do dziewięciu zaleceń specjalnych przeciwko finansowaniu terroryzmu, przyjętych przez FATF.
- (4) Pragnąc uniemożliwić finansowanie terrorystów, przyjęto środki mające na celu zamrożenie funduszy i innych zasobów ekonomicznych określonych osób, grup i podmiotów, w tym rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 ⁽³⁾ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 ⁽⁴⁾. W tym samym celu podjęto środki zmierzające do zabezpieczenia systemu finansowego przed przesyłaniem funduszy i innych zasobów ekonomicznych dla celów terrorystycznych. Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾ zawiera liczne środki mające na celu zwalczanie nadużywania systemu finansowego do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Środki te nie uniemożliwiają jednak w pełni terrorystom i innym przestępcom dostępu do systemów płatniczych służący przesuwananiu ich funduszy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 336 z 31.12.2005, str. 109.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 7 listopada 2006 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 70. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1461/2006 (Dz.U. L 272 z 3.10.2006, str. 11).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, str. 9. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1508/2006 (Dz.U. L 280 z 12.10.2006, str. 12).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, str. 15.

- (5) W celu stworzenia spójnego podejścia w dziedzinie zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu w kontekście międzynarodowym dalsze działania Wspólnoty winny uwzględniać rozwój wydarzeń na tym szczelbu, tj. dziewięć zaleceń specjalnych dotyczących finansowania terroryzmu przyjętych przez FATF, a w szczególności ZS VII oraz zmienione uwagi interpretacyjne w sprawie jego stosowania.
- (6) Możliwość pełnego śledzenia przekazów pieniężnych może być niezwykle ważnym i cennym narzędziem do zapobiegania, ścigania i wykrywania prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Wskazane jest zatem, w celu zapewnienia przekazania informacji o zleceniodawcy w ciągu całego procesu realizacji płatności, aby przewidzieć system zobowiązujący dostawców usług płatniczych do umieszczania na przekazach pieniężnych dokładnych i istotnych informacji o zleceniodawcy.
- (7) Przepisy niniejszego rozporządzenia obowiązują bez uszczerbku dla dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹). Na przykład informacje zbierane i przechowywane do celów niniejszego rozporządzenia nie powinny być wykorzystywane w celach handlowych.
- (8) Osoby, które dokonują jedynie konwersji dokumentów papierowych na dane w formie elektronicznej i działają na podstawie umowy z dostawcą usług płatniczych, nie są objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia; to samo dotyczy każdej osoby fizycznej lub prawnej, która jedynie dostarcza dostawcom usług płatniczych systemy informacyjne lub inne systemy wspierające przekazywanie funduszy, lub systemy rozliczeniowe i rozrachunkowe.
- (9) W przypadku gdy występuje mniejsze ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu związane z przekazami pieniężnymi, wskazane jest wyłączenie takich przekazów spod zakresu niniejszego rozporządzenia. Wyłączenia tego rodzaju obejmują karty kredytowe lub debetowe, wypłaty bankomatowe (ATM), bezpośrednie obciążenie rachunku, czeki rejestrowane w formie elektronicznej, jak również opłacanie zobowiązań podatkowych, kar i innych opłat, przekazy pieniężne, gdy oboje zleceniodawca i odbiorca są dostawcami usług płatniczych działającymi we własnym imieniu. Dodatkowo, w celu uwzględnienia specyfiki krajowych systemów płatniczych, państwa członkowskie mogą objąć wyłączeniem również elektroniczne płatności z rachunku bieżącego, pod warunkiem że zawsze istnieje możliwość prześledzenia wstecz drogi przekazu pieniężnego do zleceniodawcy. W przypadkach gdy państwa członkowskie zastosowały odstępstwo przewidziane dla pieniądza elektronicznego w dyrektywie 2005/60/WE, powinny one stosować je również w ramach niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że wartość transakcji nie przekracza 1 000 EUR.
- (10) Wyłączenie dotyczące pieniądza elektronicznego, zdefiniowanego w dyrektywie 2000/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (²), ma zastosowanie do pieniądza elektronicznego niezależnie od tego, czy emitent takiego pieniądza korzysta z odstępstwa na mocy art. 8 tej dyrektywy.
- (11) Aby sprawność systemów płatniczych nie uległa pogorszeniu, należy zróżnicować wymogi weryfikacji dla przekazów pieniężnych realizowanych z rachunku i przekazów pieniężnych realizowanych bez wykorzystania rachunku. W celu zrównoważenia ryzyka wyeliminowania się transakcji poza oficjalny obieg wskutek stosowania zbyt surowych wymogów identyfikacyjnych wobec potencjalnych zagrożeń terrorystycznych spowodowanych przez niewielkie przekazy, w przypadku przekazów pieniężnych realizowanych bez wykorzystania rachunku, obowiązek weryfikacji, czy informacje o zleceniodawcy są precyzyjne, powinien być stosowany jedynie w przypadku indywidualnych przekazów pieniężnych przekraczających kwotę 1 000 EUR, bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z dyrektywy 2005/60/WE. W przypadku przekazów pieniężnych realizowanych z rachunku dostawcy usług płatniczych nie powinni być zobowiązani do weryfikowania informacji o zleceniodawcy przy każdym przekazie pieniężnym, jeżeli wykonane zostały zobowiązania wynikające z dyrektywy 2005/60/WE.
- (12) W kontekście rozporządzenia (WE) nr 2560/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (³) oraz komunikatu Komisji w sprawie nowych ram prawnych dla płatności na rynku wewnętrznym wystarczające jest umieszczenie na przekazie pieniężnym w obrębie Wspólnoty skróconych informacji o zleceniodawcy.
- (13) Aby pozwolić organom odpowiedzialnym za zwalczanie procederu prania pieniędzy i finansowania terroryzmu w państwach trzecich na prześledzenie źródła finansowania dla tych celów, przekazom pieniężnym ze Wspólnoty poza Wspólnotę powinny towarzyszyć pełne informacje o zleceniodawcy. Dostęp tych organów do pełnych informacji o zleceniodawcy powinien być przyznany jedynie w celach zapobiegania, śledzenia i wykrywania prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.
- (14) W przypadku przekazów pieniężnych od pojedynczego zleceniodawcy dla kilku odbiorców wysyłanych w niedrogi sposób w postaci przekazów zbiorczych obejmujących przekazy indywidualne ze Wspólnoty poza Wspólnotę, takie przekazy indywidualne powinny zawierać jedynie numer rachunku bankowego zleceniodawcy lub jednoznaczny identyfikator, o ile przekaz zbiorczy zawiera pełne informacje o zleceniodawcy.
- (15) Aby sprawdzić, czy wymagane informacje o zleceniodawcy są umieszczone na przekazach pieniężnych oraz pomóc w identyfikacji podejrzanych transakcji, dostawca usług płatniczych odbiorcy powinien dysponować skuteczną procedurą pozwalającą wykryć brak informacji o zleceniodawcy.

(¹) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

(²) Dz.U. L 275 z 27.10.2000, str. 39.

(³) Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 13.

- (16) Z uwagi na potencjalne zagrożenie, jakie stanowią anonimowe przekazy w kontekście finansowania terroryzmu, należy umożliwić dostawcy usług płatniczych odbiorcy unikania lub naprawienia takich sytuacji w chwili, gdy stwierdza on niekompletność informacji o zleceniodawcy. W tym zakresie należy pozwolić na elastyczność w odniesieniu do zakresu informacji o zleceniodawcy w zależności od stopnia ryzyka. Ponadto odpowiedzialność za prawidłowość i kompletność informacji o zleceniodawcy powinna spoczywać po stronie dostawcy usług płatniczych zleceniodawcy. W przypadku gdy dostawca usług płatniczych zleceniodawcy ma siedzibę poza obszarem Wspólnoty, w odniesieniu do transgranicznych relacji pomiędzy bankami korespondentami a tym dostawcą usług płatniczych stosować należy wzmocnione wymogi należytej staranności w stosunkach z klientami zgodnie z dyrektywą 2005/60/WE.
- (17) Jeżeli właściwe organy krajowe udzielają wskazówek w zakresie obowiązku odrzucenia wszelkich przekazów od dostawcy usług płatniczych, który regularnie zaniedbuje przekazywanie wymaganych informacji o zleceniodawcy lub w zakresie obowiązku podjęcia decyzji, czy należy ograniczyć lub zerwać stosunki handlowe z takim dostawcą usług płatniczych, wskazówki te powinny opierać się m.in. na zbieżności najlepszych praktyk, a także uwzględniać fakt, że zmienione uwagi interpretacyjne FATF do ZS VII zezwalają krajom trzecim na ustalenie progu w wysokości 1 000 EUR lub 1 000 USD dla obowiązku przesyłania informacji o zleceniodawcy, bez uszczerbku dla obowiązku skutecznego zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.
- (18) W każdym wypadku dostawca usług płatniczych odbiorcy powinien zachować szczególną czujność, w zależności od stopnia ryzyka, gdy zda sobie sprawę z braku lub niekompletności informacji o zleceniodawcy, oraz poinformować właściwe organy o podejrzanych transakcjach zgodnie z obowiązkiem przekazywania informacji określonym w dyrektywie 2005/60/WE oraz z krajowymi środkami wykonawczymi.
- (19) Przepisy dotyczące przekazów pieniężnych, którym nie towarzyszą informacje o zleceniodawcy lub są one niekompletne, mają zastosowanie bez uszczerbku dla jakichkolwiek zobowiązań dostawców usług płatniczych do zawieszenia lub odrzucenia przekazów pieniężnych, które naruszają przepisy prawa cywilnego, administracyjnego lub karnego.
- (20) Do czasu usunięcia ograniczeń technicznych, które mogą uniemożliwiać pośredniczącym dostawcom usług płatniczych wywiązanie się z obowiązku przekazania wszystkich otrzymanych informacji o zleceniodawcy, pośredniczący dostawcy usług płatniczych, o których mowa, powinni prowadzić dokumentację tych informacji. Wspomniane ograniczenia techniczne powinny zostać usunięte w chwili unowocześniania systemów płatniczych.
- (21) Jako że w przypadku dochodzeń w sprawach karnych ustalanie wymaganych informacji lub zaangażowanych osób może trwać miesiące, a nawet lata od chwili pierwotnego przekazu pieniężnego, dostawcy usług płatniczych powinni zachowywać informacje o zleceniodawcy do celów zapobiegania, śledzenia i wykrywania prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Okres ten powinien być ograniczony.
- (22) W celu umożliwienia szybkiego działania w zakresie zwalczania terroryzmu dostawcy usług płatniczych powinni niezwłocznie odpowiadać na wnioski o dostarczenie informacji o zleceniodawcy przedkładane przez organy odpowiedzialne za zwalczanie procederu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w państwach członkowskich, w których się znajdują.
- (23) Liczba dni roboczych w państwie członkowskim dostawcy usług płatniczych zleceniodawcy określa liczbę dni przewidzianą na udzielenie odpowiedzi na wnioski o dostarczenie informacji o zleceniodawcach.
- (24) Biorąc pod uwagę znaczenie, jakie ma zwalczanie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, państwa członkowskie powinny określić w ich prawie krajowym skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające kary za niestosowanie się niniejszego rozporządzenia.
- (25) Działania niezbędne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (26) Liczne państwa i terytoria, które nie są częścią terytorium Wspólnoty, łączy unia walutowa z państwem członkowskim, wchodzi w skład obszaru walutowego państwa członkowskiego albo podpisały konwencję walutową ze Wspólnotą Europejską reprezentowaną przez państwo członkowskie i działają w nich dostawcy usług płatniczych uczestniczący bezpośrednio lub pośrednio w systemach płatniczych i rozrachunkowych tego państwa członkowskiego. W celu uniknięcia znaczącego negatywnego wpływu na gospodarkę tych państw lub terytoriów, który mógłby wynikać ze stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do przekazów pieniężnych pomiędzy zainteresowanymi państwami członkowskimi a tymi państwami lub terytoriami, wskazane jest przewidzenie możliwości traktowania takich przekazów pieniężnych jak przekazów pieniężnych w obrębie danego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

- (27) W celu wyeliminowania utrudnień dla datków na cele charytatywne państwa członkowskie powinny być upoważnione do wyłączenia dostawców usług płatniczych, mających siedzibę na ich terytorium, z obowiązku gromadzenia, weryfikowania, przechowywania i wysyłania informacji o zleceniodawcy przy przekazach pieniężnych, których maksymalna wysokość wynosi 150 EUR i które są realizowane na ich terytorium. W celu umożliwienia państwom członkowskim zagwarantowania, że wspomniane wyłączenie nie będzie nadużywane przez terrorystów jako przykrywka lub środek ułatwiający finansowanie ich działalności, opcja ta powinna być uzależniona od spełnienia przez organizację o charakterze niedochodowym określonych warunków.
- (28) Z uwagi na fakt, że cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w stopniu wystarczającym przez państwa członkowskie i w związku z tym mogą, z uwagi na rozmiary lub skutki działania, zostać lepiej osiągnięte na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 Traktatu. Zgodnie z określoną w tym artykule zasadą proporcjonalności niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia wspomnianych celów.
- (29) W celu ustanowienia spójnego podejścia w dziedzinie zwalczania procederu prania pieniędzy i finansowania terroryzmu główne przepisy niniejszego rozporządzenia powinny być stosowane od daty przyjęcia odpowiednich przepisów na poziomie międzynarodowym,
- 3) „zleceniodawca” oznacza osobę fizyczną lub prawną będącą posiadaczem rachunku, która umożliwi dokonanie przekazu pieniężnego z tego rachunku lub, jeżeli rachunek nie istnieje, osobę fizyczną lub prawną składającą zlecenie przekazu pieniężnego;
- 4) „odbiorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną będącą zamierzonym ostatecznym odbiorcą przekazywanych środków;
- 5) „dostawca usług płatniczych” oznacza osobę fizyczną lub prawną, której działalność gospodarcza obejmuje dostarczanie usług polegających na przekazie pieniężnym;
- 6) „pośredniczący dostawca usług płatniczych” oznacza dostawcę usług płatniczych, który nie jest dostawcą usług płatniczych zleceniodawcy ani odbiorcy i uczestniczy w realizacji przekazu pieniężnego;
- 7) „przekaz pieniężny” oznacza transakcję realizowaną drogą elektroniczną przez dostawcę usług płatniczych w imieniu zleceniodawcy w celu udostępnienia środków odbiorcy obsługiwanej przez dostawcę usług płatniczych bez względu na to, czy zleceniodawca i odbiorca jest tą samą osobą;
- 8) „przekaz zbiorczy” (ang. *batch file transfer*) oznacza kilka indywidualnych przekazów pieniężnych połączonych w zbiór celem przesłania;
- 9) „jednoznaczny identyfikator” oznacza kombinację liter, cyfr lub symboli, określoną przez dostawcę usług płatniczych zgodnie z protokołami systemu płatniczego i rozrachunkowego lub systemu informacyjnego używanego do realizacji przekazu pieniężnego.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, DEFINICJE I ZAKRES

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa zasady dotyczące informacji o zleceniodawcach przekazów pieniężnych, które towarzyszą tym przekazom, w celu zapobiegania, ścigania i wykrywania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „finansowanie terroryzmu” oznacza dostarczanie lub gromadzenie funduszy w rozumieniu art. 1 ust. 4 dyrektywy 2005/60/WE;
- 2) „pranie pieniędzy” oznacza wszelkie czyny, które – popełnione umyślnie – są uznawane za pranie pieniędzy do celów art. 1 ust. 2 lub 3 dyrektywy 2005/60/WE;

Artykuł 3

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w odniesieniu do przekazów pieniężnych w dowolnej walucie, wysyłanych lub otrzymywanych przez dostawców usług płatniczych mających siedzibę we Wspólnocie.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania w odniesieniu do przekazów pieniężnych przeprowadzanych przy użyciu karty kredytowej lub karty debetowej, o ile:
- a) odbiorca zawarł z dostawcą usług płatniczych umowę umożliwiającą dokonywanie płatności za dostawę towarów i usług;
- oraz
- b) przekazowi pieniężnemu towarzyszy jednoznaczny identyfikator, pozwalający na przesłanie transakcji wstecz do zleceniodawcy.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie postanawia zastosować odstępstwo określone w art. 11 ust. 5 lit. d) dyrektywy 2005/60/WE, niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do przekazów pieniężnych realizowanych z użyciem pieniądza elektronicznego objętego tym odstępstwem, chyba że kwota transakcji przekracza 1 000 EUR.

4. Bez uszczerbku dla ust. 3, niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do przekazów pieniężnych realizowanych za pośrednictwem telefonów komórkowych lub wszelkich innych narzędzi cyfrowych bądź informatycznych (IT), w przypadku gdy takie przekazy stanowią przedpłatę i nie przekraczają kwoty 150 EUR.

5. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do przekazów pieniężnych realizowanych za pośrednictwem telefonów komórkowych lub wszelkich innych narzędzi cyfrowych bądź IT, w przypadku gdy takie przekazy stanowią opłatę z dołu i spełniają wszystkie następujące warunki:

a) odbiorca przekazu zawarł umowę z dostawcą usług płatniczych, umożliwiającą pobieranie opłat za dostarczanie towarów i usług;

b) przekazowi towarzyszy jednoznaczny identyfikator, pozwalający na przesłanie transakcji wstecz do zleceniodawcy;

oraz

c) dostawca usług płatniczych podlega zobowiązaniom określonym w dyrektywie 2005/60/WE.

6. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu niniejszego rozporządzenia do przekazów pieniężnych w tym państwie członkowskim na rachunek odbiorcy umożliwiającą dokonywanie płatności za dostawę towarów lub usług, jeżeli:

a) dostawca usług płatniczych odbiorcy podlega obowiązkowi określonym w dyrektywie 2005/60/WE;

b) dostawca usług płatniczych odbiorcy jest w stanie przy pomocy indywidualnego numeru referencyjnego przesłać wstecz, przez odbiorcę, przekaz pieniężny pochodzący od osoby prawnej lub fizycznej, która zawarła z odbiorcą umowę na dostawę towarów i usług;

oraz

c) kwota transakcji nie przekracza 1 000 EUR.

Państwa członkowskie korzystające z tego odstępstwa informują o tym Komisję.

7. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do przekazów pieniężnych:

a) w przypadku których zleceniodawca podejmuje gotówkę z własnego rachunku;

b) istnieje autoryzacja transferu debetowego między dwiema stronami, zezwalająca na dokonywanie płatności między nimi za pośrednictwem rachunków, pod warunkiem że przekazowi pieniężnemu towarzyszy jednoznaczny identyfikator, w celu umożliwienia prześledzenia drogi wstecz do danej osoby fizycznej lub prawnej;

c) w przypadku których wykorzystuje się czeki przekształcone w formę elektroniczną;

d) dotyczących płatności podatków, grzywien i innych opłat dokonywanych na rzecz władz publicznych w państwie członkowskim;

e) w przypadku których zleceniodawca i odbiorca są dostawcami usług płatniczych działającymi we własnym imieniu.

ROZDZIAŁ II

OBOWIĄZKI DOSTAWCY USŁUG PŁATNICZYCH ZLECENIODAWCY

Artykuł 4

Pełne informacje o zleceniodawcy

1. Pełne informacje o zleceniodawcy obejmują jego imię i nazwisko/nazwę, adres i numer rachunku bankowego.

2. Adres można zastąpić datą i miejscem urodzenia zleceniodawcy, posiadanych przez niego numerem identyfikacyjnym klienta lub krajowym numerem identyfikacyjnym.

3. W przypadku braku numeru rachunku bankowego zleceniodawcy dostawca usług płatniczych zleceniodawcy zastępuje go jednoznaczny identyfikator pozwalający na przesłanie transakcji wstecz do zleceniodawcy.

Artykuł 5

Informacje towarzyszące przekazom pieniężnym i prowadzenie dokumentacji

1. Dostawcy usług płatniczych zapewnią, aby przekazom pieniężnym towarzyszyły pełne informacje o zleceniodawcy.

2. Dostawca usług płatniczych zleceniodawcy, przed przekazaniem środków, weryfikuje na podstawie dokumentów, danych i informacji otrzymanych z wiarygodnego i niezależnego źródła wszystkie informacje o zleceniodawcy.

3. W przypadku przekazów pieniężnych z rachunku uznaje się, że weryfikacja miała miejsce, jeżeli:

a) tożsamość zleceniodawcy została zweryfikowana w związku z otwarciem rachunku, a informacje uzyskane w trakcie tej weryfikacji są przechowywane zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 8 ust. 2 i art. 30 lit. a) dyrektywy 2005/60/WE;

lub

b) zleceniodawca objęty jest zakresem zastosowania art. 9 ust. 6 dyrektywy 2005/60/WE.

4. Jednak w przypadku przekazów pieniężnych, które są realizowane bez wykorzystania rachunku, bez uszczerbku dla art. 7 lit. c) dyrektywy 2005/60/WE, dostawca usług płatniczych zlecniodawcy sprawdza informacje o zlecniodawcy jedynie wtedy, gdy wartość transakcji przekracza 1 000 EUR lub gdy transakcja składa się z kilku operacji, które wydają się wzajemnie powiązane, a ich łączna wartość przekracza 1 000 EUR.

5. Dostawca usług płatniczych zlecniodawcy przechowuje przez pięć lat dokumentację zawierającą wszystkie informacje o zlecniodawcy, które towarzyszą przekazom pieniężnym.

Artykuł 6

Przekazy pieniężne w obrębie Wspólnoty

1. W ramach odstępstwa od art. 5 ust. 1 przekazy pieniężne, w przypadku których zarówno dostawca usług płatniczych zlecniodawcy, jak i dostawca usług płatniczych odbiorcy mają siedzibę w obrębie Wspólnoty, wymagają informacji towarzyszących zawierających numer rachunku bankowego zlecniodawcy lub jednoznaczny identyfikator, które pozwolą prześledzić transakcję wstecz do zlecniodawcy.

2. Jednak, o ile wnosi o to dostawca usług płatniczych odbiorcy, dostawca usług płatniczych zlecniodawcy udostępni dostawcy usług płatniczych odbiorcy pełne informacje o odbiorcy w ciągu trzech dni roboczych od otrzymania takiego wniosku.

Artykuł 7

Przekazy pieniężne ze Wspólnoty poza Wspólnotę

1. W przypadku gdy dostawca usług płatniczych odbiorcy posiada siedzibę poza obszarem Wspólnoty, przekazom pieniężnym towarzyszą pełne informacje o zlecniodawcy.

2. W przypadku przekazów zbiorczych od pojedynczego zlecniodawcy, gdy dostawcy usług płatniczych odbiorców mają siedzibę poza obszarem Wspólnoty, ust. 1 nie ma zastosowania w odniesieniu do przekazów indywidualnych połączonych w zbiór, o ile przekaz zbiorczy zawiera pełne informacje, a pojedynczy przekaz – numer rachunku bankowego zlecniodawcy lub jednoznaczny identyfikator.

ROZDZIAŁ III

OBOWIĄZKI DOSTAWCY USŁUG PŁATNICZYCH ODBIORCY

Artykuł 8

Wykrycie braku informacji o zlecniodawcy

Dostawca usług płatniczych odbiorcy ma obowiązek stwierdzić, czy pola dotyczące informacji o zlecniodawcy w systemie przekazywania wiadomości lub systemie płatności i rozrachunków używanym do realizacji przekazu pieniężnego zostały wypełnione zgodnie ze znakami lub treścią dopuszczalnymi

w ramach konwencji tego systemu przekazywania wiadomości lub płatności i rozrachunków. Dostawca dysponuje skuteczną procedurą pozwalającą na stwierdzenie braku następujących informacji o zlecniodawcy:

a) w odniesieniu do przekazów pieniężnych, w przypadku których dostawca usług płatniczych zlecniodawcy posiada siedzibę w obrębie Wspólnoty – informacji wymaganych zgodnie z art. 6;

b) w odniesieniu do przekazów pieniężnych, w przypadku których dostawca usług płatniczych zlecniodawcy posiada siedzibę poza obszarem Wspólnoty – pełnych informacji o zlecniodawcy, o których mowa w art. 4, lub – tam, gdzie ma to zastosowanie – informacji wymaganych zgodnie z art. 13;

oraz

c) w odniesieniu do przekazów zbiorczych, w przypadku których dostawca usług płatniczych zlecniodawcy posiada siedzibę poza obszarem Wspólnoty – pełnych informacji o zlecniodawcy, o których mowa w art. 4, jedynie w przekazie zbiorczym, a nie w indywidualnych przekazach połączonych w pakiet.

Artykuł 9

Przekazy pieniężne z brakującą lub niekompletną informacją o zlecniodawcy

1. Jeśli dostawca usług płatniczych odbiorcy, otrzymując przekaz pieniężny, poweźmie wiedzę o niekompletności informacji o zlecniodawcy wymaganej na mocy niniejszego rozporządzenia, odrzuca taki przekaz lub występuje o pełne informacje o zlecniodawcy. We wszystkich przypadkach dostawca usług płatniczych odbiorcy stosuje się do stosownych przepisów ustawowych lub administracyjnych dotyczących prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, w szczególności zaś rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 oraz (WE) nr 881/2002 i dyrektywy 2005/60/WE, jak również wszelkich krajowych środków wykonawczych.

2. Jeśli dostawca usług płatniczych regularnie zaniedbuje przekazanie wymaganych informacji o zlecniodawcy, dostawca usług płatniczych odbiorcy podejmuje kroki, które mogą początkowo polegać na wydaniu ostrzeżenia i ustaleniu nieprzekraczalnych terminów, przed bądź odrzuceniem wszelkich kolejnych przekazów pieniężnych od takiego dostawcy usług płatniczych, bądź podjęciem decyzji, czy należy ograniczyć lub zerwać stosunki handlowe z tym dostawcą usług płatniczych.

Dostawca usług płatniczych odbiorcy informuje o tym fakcie organy odpowiedzialne za zwalczanie procederu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.

*Artykuł 10***Ocena ryzyka**

Dostawca usług płatniczych odbiorcy uwzględni brakujące lub niepełne informacje o zleceniodawcy przy ocenie, czy przekaz pieniężny lub jakakolwiek związana z nim transakcja jest podejrzana oraz czy informację o niej należy przekazać, zgodnie z obowiązkami określonymi w rozdziale III dyrektywy 2005/60/WE, organom odpowiedzialnym za zwalczanie procederu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.

*Artykuł 11***Prowadzenie dokumentacji**

Dostawca usług płatniczych odbiorcy przechowuje przez pięć lat dokumentację zawierającą wszystkie informacje, jakie otrzyma o zleceniodawcy.

ROZDZIAŁ IV

OBOWIĄZKI POŚREDNICZĄCYCH DOSTAWCÓW USŁUG PŁATNICZYCH*Artykuł 12***Zachowanie informacji o zleceniodawcy przy przekazie pieniężnym**

Pośredniczący dostawcy usług płatniczych zapewnią zachowanie przy przekazie pieniężnym wszystkich otrzymanych informacji o zleceniodawcy, które towarzyszą przekazowi.

*Artykuł 13***Ograniczenia techniczne**

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie w przypadku, gdy dostawca usług płatniczych zleceniodawcy posiada siedzibę poza obszarem Wspólnoty, a pośredniczący dostawca usług płatniczych ma siedzibę we Wspólnocie.

2. O ile pośredniczący dostawca usług płatniczych nie odkryje, w momencie otrzymania przekazu pieniężnego, braku lub niekompletności informacji o zleceniodawcy wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia, może on zastosować system z ograniczeniami technicznymi, który uniemożliwi dołączenie do przekazu pieniężnego informacji o zleceniodawcy, w celu przesłania przekazu pieniężnego dostawcy usług płatniczych odbiorcy.

3. W przypadku gdy pośredniczący dostawca usług płatniczych w momencie otrzymania przekazu pieniężnego odkryje brak lub niekompletność informacji o zleceniodawcy wymaganej na mocy niniejszego rozporządzenia, stosuje on system płatniczy z ograniczeniami technicznymi jedynie wtedy, kiedy jest w stanie powiadomić o tym fakcie dostawcę usług płatniczych odbiorcy poprzez system płatniczy lub system informacyjny zapewniający taką komunikację, lub za pomocą innej procedury, pod warunkiem że obaj dostawcy usług płatniczych przyjęli lub uzgodnili taki sposób komunikacji.

4. W przypadku gdy pośredniczący dostawca usług płatniczych stosuje system płatniczy z ograniczeniami technicznymi, udostępnia on dostawcy usług płatniczych odbiorcy, na jego wniosek, wszelkie otrzymane informacje o zleceniodawcy, niezależnie od tego, czy są one pełne czy też nie, w ciągu trzech dni roboczych od otrzymania takiego wniosku.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, pośredniczący dostawca usług płatniczych zachowuje przez okres pięciu lat dokumentację zawierającą wszystkie otrzymane informacje.

ROZDZIAŁ V

OGÓLNE OBOWIĄZKI I UPRAWNIENIA WYKONAWCZE*Artykuł 14***Obowiązek współpracy**

Dostawcy usług płatniczych niezwłocznie i zgodnie z wymogami proceduralnymi określonymi w prawie krajowym państwa członkowskiego, w którym się znajdują, udzielają pełnej odpowiedzi na zapytania organów odpowiedzialnych w tym państwie członkowskim za zwalczanie procederu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, dotyczące informacji o zleceniodawcy towarzyszącej przekazom pieniężnym i odpowiednich dokumentów.

Bez uszczerbku dla krajowego prawa karnego i ochrony praw podstawowych, organy te korzystają z wyżej wymienionych informacji jedynie w celu zapobiegania, śledzenia lub wykrywania prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.

*Artykuł 15***Kary i nadzór**

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy w sprawie kar obowiązujących w przypadkach naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie niezbędne działania dla zapewnienia ich stosowania. Kary te są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające i obowiązują od dnia 15 grudnia 2007 r.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach, o których mowa w ust. 1, jak również o organach odpowiedzialnych za ich stosowanie do dnia 14 grudnia 2007 r. i bezzwłocznie informują Komisję o wszelkich późniejszych zmianach mających wpływ na te przepisy.

3. Państwa członkowskie zobowiązują właściwe organy do skutecznego nadzorowania i podejmowania niezbędnych środków w celu zapewnienia przestrzegania wymogów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 16

Procedura komitologii

1. Komisję wspiera Komitet do spraw zapobiegania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu ustanowiony na mocy dyrektywy 2005/60/WE, zwany dalej „Komitetem”.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8 i pod warunkiem, że środki wykonawcze przyjęte zgodnie z tą procedurą nie zmieniają podstawowych przepisów niniejszego rozporządzenia.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

ROZDZIAŁ VI

ODSTĘPSTWA

Artykuł 17

Umowy z terytoriami lub państwami, którą nie są częścią terytorium Wspólnoty

1. Komisja może upoważnić państwo członkowskie do zawarcia umów, w ramach ustaleń krajowych, z państwem lub terytorium, które nie stanowi części terytorium Wspólnoty, określonych zgodnie z art. 299 Traktatu, zawierających odstępstwa od niniejszego rozporządzenia mające pozwolić na traktowanie przekazów pieniężnych pomiędzy tym państwem lub terytorium a państwem członkowskim jak przekazów pieniężnych w obrębie tego państwa członkowskiego.

Umowy takie podlegają zatwierdzeniu, o ile:

- a) dane państwo lub terytorium łączy unia walutowa z danym państwem członkowskim, wchodzi ono w skład obszaru walutowego tego państwa członkowskiego lub podpisało konwencję walutową z Wspólnotą Europejską reprezentowaną przez państwo członkowskie;
 - b) dostawcy usług płatniczych w danym państwie lub na danym terytorium uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w systemach płatności i rozrachunków w tym państwie członkowskim;
- oraz
- c) dane państwo lub terytorium wymaga od dostawców usług płatniczych podlegających jego jurysdykcji stosowania takich samych zasad jak te, które zostały ustanowione na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. Państwo członkowskie pragnące zawrzeć umowę, o której mowa w ust. 1, kieruje odpowiedni wniosek do Komisji i przekazuje jej wszystkie niezbędne informacje.

Po otrzymaniu wniosku państwa członkowskiego przez Komisję przekazy pieniężne pomiędzy tym państwem członkowskim a rozpatrywanym państwem lub terytorium są tymczasowo – do czasu podjęcia decyzji zgodnie z procedurą określoną w niniejszym artykule – traktowane jak przekazy pieniężne w obrębie tego państwa członkowskiego.

Jeśli Komisja uzna, że nie posiada wszystkich niezbędnych informacji, zwraca się do danego państwa członkowskiego w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania wniosku i określa wymagane dodatkowo informacje.

Gdy Komisja dysponuje wszystkimi informacjami, jakie uzna za konieczne dla rozpatrzenia wniosku, w ciągu jednego miesiąca przekazuje danemu państwu członkowskiemu odpowiednią informację, a wniosek pozostawia państwu członkowskiemu.

3. W ciągu trzech miesięcy od zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2 akapit czwarty, Komisja zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 2 podejmuje decyzję, czy zezwolić państwu członkowskiemu na zawarcie umowy, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

W każdym przypadku Komisja podejmuje decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym, w ciągu osiemnastu miesięcy od otrzymania wniosku.

Artykuł 18

Przekazy pieniężne dla organizacji o celu niezarobkowym w państwach członkowskich

1. Państwa członkowskie mogą zwolnić dostawców usług płatniczych posiadających siedzibę na ich terytorium z obowiązku określonego w art. 5 w odniesieniu do przekazów pieniężnych dla organizacji o celu niezarobkowym, prowadzących działalność charytatywną, religijną, kulturalną, edukacyjną, społeczną, naukową lub zrzeszeniową, o ile wymienione organizacje podlegają wymogom sprawozdawczości i audytów lub nadzorowi ze strony władzy publicznej bądź organizacji samoregulującej uznanej przez prawo krajowe, a przekazy pieniężne nie przekraczają kwoty 150 EUR i odbywają się wyłącznie na terytorium danego państwa członkowskiego.

2. Państwa członkowskie stosujące ten artykuł informują Komisję o środkach przyjętych przez nie w celu stosowania opcji, o której mowa w ust. 1, łącznie z wykazem organizacji objętych niniejszym zwolnieniem oraz nazwiskami osób fizycznych, które ostatecznie kontrolują te organizacje, a także wyjaśnieniem, w jaki sposób wykaz ten będzie aktualizowany. Informacje te udostępnia się także organom odpowiedzialnym za zwalczanie procederu prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.

3. Zaktualizowany wykaz organizacji objętych niniejszym zwolnieniem jest przekazywany przez dane państwo członkowskie dostawcom usług płatniczych działających w tym państwie członkowskim.

Artykuł 19

Klauzula rewizyjna

1. Najpóźniej do dnia 28 grudnia 2011 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające pełną ekonomiczną i prawną ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia, w razie potrzeby wraz z wnioskiem o jego zmianę lub uchYLENIE.

2. W szczególności sprawozdanie to powinno dokonywać przeglądu:

a) stosowania art. 3 z uwzględnieniem dalszych doświadczeń związanych z ewentualnymi nadużyciami pieniądza elektronicznego, zdefiniowanego w art. 1 ust. 3 dyrektywy 2000/46/WE, oraz innych nowo opracowanych środków płatności, do celów prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Jeżeli zaistnieje ryzyko takich nadużyć, Komisja przedłoży projekt zmiany niniejszego rozporządzenia;

b) stosowania art. 13 z uwzględnieniem ograniczeń technicznych, które mogą uniemożliwić przekazanie dostawcy usług płatniczych odbiorcy pełnych informacji o zleceniodawcy. Jeżeli nastąpi możliwość przewyższenia takich ograniczeń technicznych w świetle nowych rozwiązań w dziedzinie płatności oraz uwzględniając związane z tym koszty dla dostawców usług płatniczych, Komisja przedłoży projekt zmiany niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 20

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, jednak w żadnym wypadku nie wcześniej niż dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 15 listopada 2006 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady
P. LEHTOMÄKI
Przewodniczący